

ANNA

**KORT
ROTTERDAMS**

Beeld: © Samme Donders, 2017

Djahmal Robert Goedhoop
Wolfert van Borselen Tweetalig

Het begon als een doodnormale dag. Niemand had verwacht dat Willem Verhoef, vader, oom, broer, neef, opa en overgrootvader, zou komen te overlijden. Hij was dan wel 82, maar hij lachte, schilderde en haalde nog steeds evenveel uit het leven als vroeger. Daarom was het wel fijn om te zien dat hij was gestorven met een glimlach op zijn gezicht. Dat zei één van zijn kleinzonen, Martijn, dat en ook hoe zijn opa Willem altijd in was voor een potje poker of zwarte wijven.

De ceremonie was niet al te lang en het graf ook niet al te fancy, maar voor Willem maakte dat niks uit. Aangezien hij toch al niet meer met zijn familie kon zijn, wilde hij niet dat ze onnodig veel geld aan hem uit zouden geven. Naast schilderen en zwarte wijven, bezocht Willem ook vaak de kerk. Hij was niet Christelijk opgevoed, maar hij had zelf de keus gemaakt de religie te volgen. Hij had de Bijbel zeven keer uitgelezen en elke keer leerde hij nieuwe dingen. Hij had altijd veel vragen die hij stelde in zijn gebeden aan God. De grootste en meest belangrijke vraag die hij had werd beantwoord op de dag dat hij stierf. "Heer, zal ik ooit mijn geliefde Anna terugzien?" Dat was zijn vraag.

Het moment dat hij het licht begon te zien en hij het leven uit zich voelde wegtrekken, bad hij met zijn laatste krachten. "Heer...ik wil alleen mijn Anna zien...Dit is het laatste wat ik u vra...". En op dat moment, net voor hij zijn ogen sloot zag hij, heel wazig, het gezicht van een vrouw die hij dacht te herkennen. Hij moest glimlachen bij de gedachte dat het was wie hij dacht dat het was. En toen met die gedachte sloot hij zijn ogen en stierf hij.

Toen hij zijn ogen weer opende was hij in een witte eindeloze ruimte. Verbaasd keek hij om zich heen. Hij zag een klok en een spiegel hangen. Hij liep ernaartoe en schrok zich dood toen hij in de spiegel keek. Hij was weer jong. Het viel hem ook nu pas op dat hij zijn wandelstok helemaal niet meer hoefde te gebruiken. Hij kon het bijna niet bevatten, tot hij achter zich een vrouw zag aanlopen. Dit was alleen niet zomaar een vrouw. Nee, dit was de vrouw voor wie hij had gebeden, dit was de vrouw op wie hij al die jaren terug verliefd was geworden en de vrouw die hij de afgelopen paar jaar had moeten missen. Dit was Anna.